

Tenim República, només cal creure-s'ho

written by Fredi Bentanachs | 13 de novembre de 2018

Ja fa un any llarg del referèndum legal del primer d'octubre. Un any del 3 d'octubre, la resposta popular al carrer als atacs criminals del feixisme per impedir-nos votar causant més de mil ferits. Un any de la proclamació de la DUI el 27 octubre. I aviat farà un any que vàrem refrendar la DUI a les urnes en les eleccions al Parlament del 21 de desembre. Foragitant el cop d'estat feixista d'Espanya a través de l'aplicació del 155.

Dit això, què ha passat? És palès què el poble ja ha fet el canvi de xip. Però ni el govern ni els partits s'ho acaben de creure; o senzillament tenen por i covardament coven llurs miserables poltrones autonòmiques per quatre rals.

President Torra, la lletra del discurs del govern, és bona, però la música, no. El mandat del 21D, majoritari en vots i escons (prou mentides del 48%, prou!!), ho deixava clar. El president Puigdemont i el seu govern foren refrendats de la mateixa manera que ho fou la DUI. Per tant, aquest s'ha de publicar al DOGC i se n'han d'aplicar els resultats. O ens creiem els resultats de les urnes, o pleguem. O caixa o faixa.

Primer, depureu d'una vegada els Mossos; començant per la BRIMO. Si el conseller no té prou coratge, feu-lo fora. Les càrregues i identificacions han de ser pels criminals de JUSAPOL i els terroristes de Tabàrnia. Mai pel poble, mai pels CDR. Cal destituir els comandaments feixistes dels Mossos que ordenen càrregues contra el poble.

Segon, prou d'aguantar les mitges tintes dels consellers d'ERC. No esteu al Govern per eixamplar res, sinó per desenvolupar la república. I si no és així, fora.

Tercer, el seguidisme de l' "és el que volen, o Europa ens mira, etc" ja fa pudor i voreja la imbecil·litat. L'autodefensa i la desobediència contra l'estat colonial és l'únic camí. La resta, la roda del hámster.

Quart, el 27-0 vàrem trencar amb les lleis espanyoles, per tant amb llurs tribunals i fiscals, tenim les claus de les presons, cal una ordre d'excarceració dels nostres presos polítics i de presó pels funcionaris, jutges i Mossos que s'hi oposin, per resistència a l'autoritat, és a dir, la Generalitat.

Cinquè, per descomptat no tan sols no aprovar cap pressupost espanyol, sinó que a més cal expropiar els béns de la delegació d'hisenda espanyola i obligar per la força de la llei als bancs a cancel·lar els comptes i l'ingrés del líquid als comptes de la Generalitat.

Tenim clar que qualsevol procés d'alliberament nacional per pacífic que sigui, comporta enfrontaments i àdhuc conflicte, és inevitable, és el preu a pagar per la llibertat. Cal però que l'impacte sigui el menor possible.

Per fer-ho cal coratge, disciplina, unitat, i sobretot creure'ns-ho igual que vàrem creure en el referèndum del primer d'octubre i vàrem vèncer l'enemic. La força és la gent, el poble salva al poble, els partits o estan per obeir al mandat del poble o els passem per sobre i els apartem del camí.

O ens ho creiem, o desapareixem, no hem arribat fins aquí per a res. Com deia el gran Ovidi Montllor: "Ja no ens alimenten molles, ara volem el pa sencer."

Donec perfíciam.